

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.965/2018/8.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Parlagi Máttyás előadó bíró, dr. Magosi Szilvia bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Jakab Zoltán ügyvéd

A II. rendű alperes: II.rendű alperes neve

A III. rendű alperes: III.rendű alperes neve

A II. rendű alperes képviselője: fél címe 5; ügyintéző: dr. Vargha Balázs ügyvéd)

A per tárgya: lízingdíj

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: II. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 45.Pf.630.335/2018/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 4.P.XIX.20.817/2017/12.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.
- Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 848.075 (nyolcszáznegyvennyolcezer-hetvenöt) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes jogelődje mint lízingbeadó és az időközben a cégnyilvántartásból törölt I. rendű alperesként perbevont lízingbevevő 2006. december 4. napján svájci frank alapú zárt végű pénzügyi lízingszerződés kötöttek egymással egy digitális textílnyomtató és tartozékai lízingbe adására. A II. és III. rendű alperesek készfizető kezességet vállaltak az I. rendű alperest a lízingszerződés alapján terhelő fizetési kötelezettségek teljesítéséért. Az I. rendű alperes fizetési kötelezettségének felhívás ellenére sem tett eleget, ezért a felperes jogelődje 2009.

február 16. napján kelt levelével a lízingszerződést azonnali hatállyal felmondta, és felhívta az I. rendű alperest 5.685.702 forint tőke és kamatai megfizetésére. A felperes jogelődje 2009. február 16. napján kelt leveleivel tájékoztatta a II. és III. rendű alpereseket az azonnali hatályú felmondásról és felhívta őket a felmondásban megjelölt összeg megfizetésére. A felperes jogelődje 2009. október 1. napján beolvadt a felperesi gazdasági társaságba.

- [2] A felperes a 2012. május 10. napján kelt KKB012- /2012 iktatószámú levelében felhívta az I. rendű alperest 6.932.401 forint megfizetésére. Az I. rendű alperes 2012. május 18. napján a felperestől egy KKB012 - 13963 felperesi jelzésű postai küldeményt vett át.
- [3] A felperes 2012. május 8. napján kelt KKB012-12999/2012 iktatószámú levelében felszólította a II. rendű alperest 6.932.401 forint megfizetésére. A II. rendű alperes 2012. május 18. napján postai küldeményt vett át a felperestől, amelyen a felperes jelzéseként a KKB012-12999 jelzés volt feltüntetve.
- [4] Teljesítés hiányában a felperes mint jogosult kérelmére a közjegyző 2016. november 7. napján fizetési meghagyást bocsátott ki a kötelezettekkel szemben. A fizetési meghagyásos eljárás ellentmondás folytán perré alakult.

A kereset és az alperes védekezése

- [5] A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alpereseket a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 198. §-a, 201. §-a, 318. § (1) bekezdése és 523. §-a alapján 8.256.638 forint tőke és ezen összeg után a 2015. február 1. napjától 2016. október 26. napjáig terjedő időszakra 224.115 forint késedelmi kamat, valamint 4.767.831 forint tőkerész után 2016. október 27. napjától a kifizetés napjáig a mindenkorli jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamata megfizetésére.
- [6] Indokolása szerint az I. rendű alperes a pénzügyi lízingszerződést nem teljesítette, ezért a jogelődje a szerződést azonnali hatállyal felmondta. Erre figyelemmel az I. rendű alperes köteles a szerződésből eredő tartozás megfizetésére, a II-III. rendű alperesek pedig készfizető kezesként kötelesek a teljesítésre.
- [7] A követelés elévülését megszakították az általa küldött fizetési felszólítások. A követelés összegaszerúségét a csatolt okirati bizonyítékokra, így a terhelést, a jóváírást és az egyenleget feltüntető forgalmi kimutatásra, a bizonylatok adatait feltüntető tartozáskimutatásra, valamint a csatolt mögöttes bizonylatokra alapította.
- [8] Az alperesek kérték a kereset elutasítását. Indokolásuk szerint a követelés elévült. A felperes 2012-ben nem fizetési felszólítást, hanem részletfizetési ajánlatot küldött meg az alpereseknek, amely nem bírt az elévülést félbeszakító hatállyal, és a felperes

követelését csak 2016-ban érvényesítette.

- [9] Az alperesek vitatták a követelés összezszerúságát, de az elévülési hivatkozásra figyelemmel e körben nem tettek részletes nyilatkozatot.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.
- [11] Indokolása szerint a felmondást az I. rendű alperes részére 2009. március 8. napján közöltnek kell tekinteni az ÁSZF 16.6. pontja alapján, így az öt éves elévülési határidőt innen kell számítani. A követelés 2014. március 8. napján elévült, és a felperes követelését csak 2016. november 7. napján érvényesítette fizetési meghagyás útján. Az alperesek nem vitatták, hogy a felperestől 2012-ben postai küldeményt vettek át, de állításuk szerint abban nem fizetési felszólítás, hanem részletfizetési ajánlat volt, amely nem bír az elévülést félbeszakító hatállyal. A felperes által hivatkozott fizetési elszámoláson feltüntetett iktatószám és a tértivevényen lévő jelzés alapján nem lehetett egyértelműen megállapítani, hogy a tértivevényen a fizetési elszámoláson megjelölt iktatószám került-e feltüntetésre. A két jelzés eltérő számsorú volt, így a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a 2012. május 18-i postai küldemény fizetési felszólítást tartalmazott, így a felperesi követelés elévült.
- [12] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen a felperesnek 8.480.753 forintot, valamint ebből 4.767.831 forint után 2016. október 27. napjától a kifizetésig a mindenkorli jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatot. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [13] Indokolása szerint az I. rendű alperesre vonatkozó 2012. május 10-i keltezésű szerződési elszámolás - amely fizetési felszólítást is tartalmazott - iktatószáma KKBO12- /2012, míg az ennek kézbesítését igazoló tértivevényen az ügyfél saját jelzéseként feltüntetett iktatószám KKBO12-13963 „els”. Ebből a jelölésből egyértelműen azonosítható, hogy a tértivevénnel megküldött irat az elszámolást tartalmazta, és az is egyértelmű, hogy nem az alperesek által hivatkozott részletfizetési ajánlat volt ennek a küldeménynek a tartalma, ugyanis azon semmiféle iktatószám nem szerepel.
- [14] A II. rendű alperes tekintetében a 2012. május 8-án kelt fizetési felszólítás iktatószáma, amely KKBO12-12999/2012, az ennek kézbesítését igazoló tértivevényen az ügyfél saját jelzéseként feltüntetett számmal megegyezett, és ezt kétséget kizáróan a II. rendű alperes 2012. május 18. napján át is vette. Az I. és II. rendű alperesek tekintetében tehát az írásbeli felszólítás 2012. május 18. napján történt átvétele az elévülést megszakította. Ezek a felszólítások a III. rendű alperes tekintetében nem szakították

meg az elévülést, neki címzett jognyilatkozat tértivevénye viszont nem szerepel a csatolt iratok között.

- [15] Az alperesek a felperesi követelés összepszerűsége tekintetében csak általánosságban vitató nyilatkozatot tettek, és azt fejtették ki, hogy a követelés összepszerűségének megállapítása szakértői bizonyításra tartozna. Azt azonban semmilyen módon nem jelölték meg, hogy milyen tényállás és milyen jogszabályi hivatkozás alapján nem értenek egyet a felperesi elszámolásban foglalt összepszerűséggel. Erre tekintettel nem kerülhetett sor az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére az elévüléssel kapcsolatos eltérő jogi álláspont miatt, mert az összepszerűség vitatásának szempontjai ismeretlenek voltak. Nem lett volna akadálya annak, hogy az alperesek az összepszerűséggel kapcsolatos jogi álláspontjukat kifejtssék.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 252. § (3) bekezdését, Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXVIII. cikk (7) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a régi Pp. 206. § (1) bekezdését.
- [17] Indokolása szerint a jogerős ítélet sérti a jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot. A bírói gyakorlat töretlen abban, hogy elévülési kifogás esetén - pergazdaságossági indokok miatt - a bíróság először az elévülést vizsgálja, az elsőfokú bíróság ennek megfelelően járt el. Az alperesek az elévülési kifogáson felül vitatták a követelés összepszerűségét is, és jelezték, hogy annak tisztázása szakértői feladat. A bíróság azonban megalapozottnak látta az elévülési kifogást, ezért nem vizsgálta a követelés összepszerűségét, hanem a keresetet elutasította. A felperes fellebbezésében sérelmezte, hogy a bíróság felderítetlenül hagyta a tényállást, ezért ítélete megalapozatlan. A bizonyítási terhet kiosztotta, de a bizonyítást nem folytatta le, így nem került sor a követelés összepszerűségének a vizsgálatára. Ha a másodfokú bíróság az elévülés tekintetében nem osztja az elsőfokú bíróság álláspontját, úgy az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 252. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyeznie a bizonyítás kiegészítése érdekében. Mivel az elsőfokú bíróság a követelés összepszerűségét egyáltalán nem vizsgálta, ezért nincs jelentősége annak, hogy az alperesek az összepszerűség vitatásának szempontjait nem fejtették ki. A másodfokú bíróság ezzel a magatartásával megsértette az alperesek jogorvoslathoz fűződő alapvető jogát, mert elvonta a rendes jogorvoslat lehetőségét, egyúttal sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot

is.

- [18] Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság téves álláspontot foglalt el az elévülés megítélése körében. Iratellenesen állapította meg azt, hogy a 2012. május 18. napján általa aláírt tértivevényen az ügyfél saját jelzéseként feltüntetett szám megegyezik a 2012. május 8-i fizetési felszólítás iktatószámával. A két szám eltér, és csatolta azt a dokumentumot, amelyet a hivatkozott küldemény tartalmazott. A ténylegesen átvett irat részletfizetési ajánlat volt, nem fizetési felszólítás, így nem alkalmas az elévülés megszakítására. Erre figyelemmel a jogerős ítélet sérti a régi Pp. 206. § (1) bekezdését.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A régi Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. A régi Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény [a továbbiakban: 1/2016. (II. 15.) PK vélemény] 3. pontjához fűzött indokolás szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének a tartalmi és perjogi kereteit. A 4. ponthoz fűzött indokolás szerint érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény hivatkozott rendelkezése által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja. Mindezek alapján a Kúria érdemben csak azokat a jogszabálysértéseket vizsgálhatta, amelyek megfelelnek a fenti követelményeknek.
- [20] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [21] A régi Pp. 270. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálatot jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni, a régi Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben jogszabálysértést kell előadni, valamint a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértést vizsgálhatja.
- [22] Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás utolsó előtti bekezdése szerint az Alaptörvény a jogrend alapja, ugyanakkor az Alapvetés C) cikk (3) bekezdése, az R) cikk (2) bekezdése és a T) cikk (2)-(3) bekezdése alapján az Alaptörvény nem jogszabály.
- [23] Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell

értelmezniük. Ebből következően a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértések vizsgálata körében a Kúriának a megsértettként állított jogszabályi rendelkezést az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmeznie, és erre figyelemmel kell állást foglalni a jogszabálysértésről. A Kúria azonban nem vizsgálhatja, hogy a jogerős ítélet sérti-e az Alaptörvényt, mert erre kizárólag az Alkotmánybíróság jogosult az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján.

- [24] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt nem vizsgálhatta, hogy a jogerős ítélet sérti-e az Alaptörvénynek a felülvizsgálati kérelemben megjelölt rendelkezéseit. A Kúriának ugyanakkor a felülvizsgálati kérelemben megsértettként állított régi Pp. 252. § (3) bekezdésének tartalmát az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmeznie, mert a jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony érvényesítése a jogszabályok értelmezése során a bíróságokat is kötelezi {6/2020. (III. 3.) AB határozat [93]}.
- [25] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a régi Pp. 252. § (3) bekezdését, mert ha a másodfokú bíróság eltérő álláspontot foglalt el az elévülés kérdésében, akkor bizonyítást kellett volna lefolytatni a követelés összszerszerűségére. A Kúriának ezért abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a másodfokú bíróság jogszabálysértést követett-e el akkor, amikor nem helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét a bizonyítás kiegészítése céljából.
- [26] A régi Pp. 215. §-a szerint a bíróság döntése nem terjedhet túl sem a kereseti kérelmen, sem az ellenkérelmen. A régi Pp. 139. §-a szerint az alperes ellenkérelme vagy a per megszüntetésére, vagy érdemi védekezésre, vagy ellenkövetelés érvényesítésére irányulhat; az ellenkérelemben elő kell adni az annak alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait. A régi Pp. 141. § (2) bekezdése szerint a bíróság - ha ez a tényállás megállapításához szükséges - felhívja a feleket nyilatkozataik megtételére és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni. A régi Pp. 141. § (6) bekezdése szerint, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz, kivéve, ha annak bevárása a per befejezését nem késlelteti. A régi Pp. 163. § (1) bekezdése szerint a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett rendel el bizonyítást. A régi Pp. 163. § (2) bekezdése szerint a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás [141. § (2) bekezdés] ellenére

kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kétsége nem merül fel.

- [27] A bíróság döntése tehát nem terjedhet túl az ellenkérelmen. A felperes keresete mellett az alperes ellenkérelme határozza meg a bíróság által eldöntendő jogvita kereteit, így azt is, hogy a bíróságnak milyen tények megállapítása érdekében kell bizonyítást elrendelnie. Az elévülés kérdésében a bíróságnak érdemben, ítélettel kell állást foglalnia. Az alperes ezért ellenkérelme előterjesztésekor és a tárgyalás berekesztésére történő figyelmeztetésekor nem tudhatja, hogy a bíróság alaposnak tartja-e az elévülési kifogást, így ellenkérelmét ettől függetlenül, teljeskörűen kell előterjesztenie.
- [28] A felperes követelése összepszerűségének bizonyítására részletes adatokat tartalmazó okiratokat csatolt. Az elsőfokú bíróság a per első tárgyalásán nyilatkozatra hívta fel az alperesi képviselőt a követelés összepszerűségére nézve, aki előadta, hogy vitatják a kereset összepszerűségét is, annak megállapítása szakértői bizonyításra tartozhat. Az alperesek azonban egyelőre a jogalap hiányára és elévülésre hivatkoznak; e körben kérték a felperes nyilatkozatának a beszerzését, valamint a jogutódlásra vonatkozó okiratok csatolását. Mindezek megtörténtét követően az utolsó tárgyaláson, a tárgyalás berekesztésére történt figyelmeztetést megelőzően az alperesi képviselő úgy nyilatkozott, hogy az összepszerűség vonatkozásában nem kívánnak bizonyításba belemenni, mert a felperes követelése elévült. A bíróságnak a tárgyalás berekesztésére történt figyelmeztetését követően az alperesek továbbra is úgy nyilatkoztak, hogy a követelés elévült, egyebet nem kívánnak előadni.
- [29] Az alpereseknek a kereset összepszerűségére vonatkozó ellenkérelme mindezek alapján nem felelt meg a régi Pp. 139. §-ában foglaltaknak. Az alperesek nem jelölték meg, hogy a követelés okirati bizonyítékokra alapított összepszerűségéből milyen összeget és milyen okból vitatnak, valamint nem adták elő az ennek alapjául szolgáló tényeket és ezek esetleges bizonyítékait. Az alperesek kifejezett bírói felhívás ellenére sem tettek nyilatkozatot az összepszerűség vitatásával kapcsolatban, így a követelés összepszerűsége körében nem volt olyan alperesek által tagadott felperesi tényállítás, amelyre bizonyítást kellett volna elrendelni.
- [30] Mivel bizonyítás elrendelésére nem volt szükség az elsőfokú eljárásban, ezért ebből az okból nem volt helye az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének sem a régi Pp. 252. § (3) bekezdése alapján. A másodfokú bíróságnak így a régi Pp. 253. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében kellett döntenie. Ennek során, ha az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben helytelennek ítélte, úgy azt a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján meg kellett változtatnia. Ennek keretében a régi Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság olyan kérdésekben is határozhatott, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta, illetőleg nem határozott.

- [31] A régi Pp. 252. § (3) bekezdésének fenti értelmezése összhangban áll a jogorvoslathoz való jog alkotmányos tartalmával. A jogorvoslathoz való jog az első döntéshez képest egy második döntéshez való jogot fogalmaz meg {6/2020. (III. 3.) AB határozat [94]}. A jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma azt követeli meg a jogalkotótól, hogy a hatóságok vagy bíróságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni {35/2013. (XI. 22.) AB határozat [16], 17/2015. (VI. 5.) AB határozat [96]}. Az 5/1992. (I. 30.) AB határozat indokolásának II. 2. pontja szerint a jogorvoslathoz való jog körében az a követelmény, hogy a jogorvoslat biztosítsa a döntést hozó szervtől eltérő, más szerv részéről a felülvizsgálatot, az állásfoglalást a döntés helyessége, törvényessége tekintetében, esetleg a döntés megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését. Vagyis a jogorvoslathoz való jog mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz való fordulás lehetősége.
- [32] Mindezek alapján a jogorvoslathoz való jog biztosított minden olyan esetben, amikor a jogszabály lehetővé teszi a kétfokú eljárást, a másodfokú felülbírálatot olyan módon, hogy a felülbírálatot végző szerv érdemben állást foglalhat az elsőfokú döntés helyessége, annak megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezése iránt. Ha a szabályozás ezt lehetővé teszi, akkor a jogorvoslati jog mint alapjog követelménye megvalósul. Nem sérül a jogorvoslathoz való jog abban az esetben, ha az érdemi felülbírálatot ellátó szerv döntése során megváltoztatja az elsőfokú határozatot. Adott esetben a kétfokú eljárás biztosított volt, a rendes jogorvoslatot elbíráló másodfokú bíróság pedig a rá irányadó eljárási szabályok betartásával hozott az elsőfokú bíróságtól eltérő döntést.
- [33] A II. rendű alperes másodlagosan - az elévülés körében - a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének a megsértését állította.
- [34] A Kúria következetes gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg (BH 1999.44.). Ha a bíróság ítéletének a megállapított tényállása iratellenes, okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmaz, a jogszabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg azonban a jogszabálysértés, ha a kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja (BH 1998.401.). A felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak

egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.).

- [35] A felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletnek a felszólító levelek keltezéséből, tartalmából, iktatószámából, valamint a kézbesített postai küldemények tértivevénye adataiból levont következtetését támadja. A jogerős ítéletnek ez a következtetése nem iratellenes, nem okszerűtlen és nem tartalmaz logikai ellentmondást. A mérlegelést tárgyát képező adatokból nemcsak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehetett jutni, így a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye.
- [36] A II. rendű alperes az elévülés körében megsértett jogszabályhelyként kizárólag a régi Pp. 206. § (1) bekezdését tüntette fel, de nem jelölte meg és nem hivatkozott az elévülés megszakítására vonatkozó anyagi jogi jogszabály megsértésére. Erre figyelemmel ha sikerrel támadta volna a bizonyítékok értékelését, a Kúria a régi Pp. 275. § (2) bekezdése és az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény alapján akkor sem vizsgálhatta volna érdemben az elévülésre vonatkozó anyagi jogszabály megsértését.
- [37] A fentiekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálattal támadott részében nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [38] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A felperesnek a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban nem merült költsége, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó régi Pp. 77. §-a alapján nem kellett döntenie a felülvizsgálati eljárási költség viseléséről.
- [39] A II. rendű alperesnek engedélyezett illetékfeljegyzési jogra figyelemmel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a II. rendű alperest kellett kötelezni a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdése alapján.
- [40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [41] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2020. március 23.

. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s.k. előadó bíró, Dr. Magosi Szilvia s.k. bíró

